

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia2009 r.

**w sprawie wykazu wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych,
w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, oraz
warunków, którym pomieszczenia te muszą odpowiadać**

Na podstawie art. 223e § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz wydzielonych pomieszczeń dla osób zatrzymanych, usytuowanych w jednostkach organizacyjnych Policji oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani po wniesieniu aktu oskarżenia, zwani dalej „tymczasowo aresztowanymi”, i skazani, oraz warunki, którym te pomieszczenia muszą odpowiadać.

§ 2. 1. Pomieszczenie przeznaczone dla osób zatrzymanych, w którym mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, zwane dalej „pomieszczeniem”, lokalizuje się w kondygnacji parterowej lub wyższej budynku.

2. Pomieszczenie może znajdować się także w suterenie w przypadku łącznego spełnienia warunków:

- 1) uzyskania pozwolenia odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) zapewnienia oświetlenia naturalnego;
- 3) wyposażenia w izolację przeciwwilgociową;
- 4) wyposażenia w wentylację.

§ 3. 1. W skład pomieszczenia wchodzi:

- 1) pokoje dla tymczasowo aresztowanych i skazanych;
- 2) pokój dyżurnego;
- 3) pokój do przygotowania lub podgrzewania posiłków oraz zmywania naczyń;
- 4) magazyn do przechowywania rzeczy tymczasowo aresztowanych i skazanych oraz bielizny pościelowej;
- 5) pokoje sanitarne służące do utrzymania higieny osobistej, w tym umywalnie i ubikacje.

2. W skład pomieszczenia może wchodzić szatnia dla funkcjonariuszy pełniących tam służbę.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620, Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911 i Nr 115, poz. 963.

3. Nie jest konieczne wydzielenie w pomieszczeniu:

- 1) pokoju dyżurnego – w przypadku braku etatowej obsługi lub służby ochronnej;
- 2) pokoju do przygotowania lub podgrzewania posiłków oraz zmywania naczyń – w przypadku dowozu gotowych posiłków w naczyniach jednorazowych.

§ 4. Jeżeli ze względów technicznych nie jest możliwe wydzielenie w pomieszczeniu pokoi, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 i 4, oraz szatni dla funkcjonariuszy, dopuszcza się ich lokalizację poza pomieszczeniem.

§ 5. Wszystkie wejścia i wyjścia z pomieszczenia muszą być wyposażone w stalową kratę oraz drzwi o wzmocnionej konstrukcji z zamkami mechanicznymi.

§ 6. 1. Pomieszczenie musi spełniać następujące warunki:

- 1) mieć ściany:
 - a) o odporności mechanicznej nie niższej niż mur wykonany z cegły pełnej na zaprawie cementowej, o grubości co najmniej 25 centymetrów,
 - b) pokryte powłoką lub okładziną zmywalną do górnej krawędzi ościeży drzwi wejściowych, odporną na działanie wilgoci oraz preparatów czyszcząco-dezynfekujących;
 - 2) mieć punkty świetlne zabezpieczone przed uszkodzeniem, przewody doprowadzające napięcie elektryczne położone podtynkowo oraz elektryczne gniazda wtykowe zainstalowane w niezbędnych miejscach.
2. Na ścianach korytarzy, przy drzwiach wejściowych do pokoju dla osób tymczasowo aresztowanych i skazanych, mogą być zamocowane półki służące do stawiania naczyń z posiłkami, wykonane z materiałów odpornych na działanie wilgoci oraz preparatów czyszcząco – dezynfekujących.

§ 7. 1. Pokoje dla osób tymczasowo aresztowanych i skazanych oraz ich wyposażenie muszą spełniać następujące warunki:

- 1) zapewniać powierzchnię pokoju przypadającą na jedną osobę nie mniejszą niż 3 m²;
 - 2) mieć podłogę trwałą i zmywalną, odporną na działanie wilgoci oraz preparatów czyszcząco-dezynfekujących;
 - 3) mieć okna uchylne w grubości muru, gdzie stosunek ich powierzchni, liczonej w świetle ościeżnic, do powierzchni podłogi powinien wynosić co najmniej 1:8, z zainstalowaną na zewnątrz kratą z prętów lub płaskowników stalowych, a od wewnątrz siatką stalową; w przypadku wentylacji mechanicznej oraz okien nieotwieralnych o konstrukcji antywłamaniowej dopuszcza się odstępianie od instalowania wewnątrz siatki stalowej;
 - 4) mieć dostateczny dopływ powietrza i odpowiednią do pory roku temperaturę według norm określonych dla pomieszczeń mieszkalnych, a także odpowiednie do czytania i pisania oświetlenie, którego włączniki zlokalizowane są poza pokojem;
 - 5) mieć prycze jednoosobowe lub materace wolno leżące pokryte zmywalną tkaniną, szafki na rzeczy osobiste oraz stoły, taborety lub ławy bez ostrych krawędzi, przymocowane do podłogi lub ściany;
 - 6) mieć zainstalowane pod bezpiecznym napięciem elektrycznym przyciski do wzywania obsługi pomieszczenia;
 - 7) mieć drzwi o wzmocnionej konstrukcji z dwiema zasuwami i zamkiem mechanicznym oraz łańcuchem zabezpieczającym, otwierane na zewnątrz, wyposażone w wizjer zapewniający odpowiednią widoczność, zabezpieczony od strony pokoju szkłem hartowanym i z drugiej strony ruchomą zasłoną.
2. Drzwi wejściowe do pokoi dla tymczasowo aresztowanych i skazanych mogą być wyposażone w drzwiczki służące do podawania posiłków oraz zakładania kajdanek osobom w nich umieszczonym.

3. Drzwiczki, o których mowa w ust. 2, powinny być wyposażone w zabezpieczenia uniemożliwiające ich otwarcie od wewnątrz pokoju.

4. Drzwi wejściowe oraz okna w pokojach dla osób tymczasowo aresztowanych i skazanych mogą być wyposażone w urządzenia sygnalizujące ich otwarcie.

§ 8. Pokój dyżurnego powinien być wyposażony w instalację telefoniczną mającą połączenie:

- 1) wyłącznie z komórkami organizacyjnymi jednostek Policji w przypadku gdy znajduje się on w jednostce organizacyjnej Policji;
- 2) z właściwą komórką organizacyjną Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy znajduje się on w jednostce organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. Pokój do przygotowania lub podgrzewania posiłków oraz zmywania naczyń powinien spełniać warunki sanitarne i być wyposażony we właściwy sprzęt kuchenny, zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa żywności i żywienia oraz higieny środków spożywczych.

§ 10. Magazyn, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 4, musi mieć wyodrębnione części przeznaczone na:

- 1) rzeczy osobiste osób tymczasowo aresztowanych i skazanych;
- 2) rzeczy osobiste chorych zakaźnie osób tymczasowo aresztowanych i skazanych;
- 3) czystą bieliznę pościelową;
- 4) brudną bieliznę pościelową.

§ 11. 1. Pokoje sanitarne służące do utrzymania higieny osobistej, muszą być ogrzewane, oświetlone, wentylowane oraz być wyposażone w odpowiednie urządzenia zgodnie z przepisami dotyczącymi pomieszczeń higienicznosanitarnych w budynkach zamieszkania zbiorowego, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn zm.³⁾).

2. Instalację dostarczającą wodę do pokoi sanitarnych, o których mowa w ust. 1, wyposaża się w urządzenie umożliwiające regulację temperatury i strumienia wody, które powinno być zabezpieczone przed dostępem osób tymczasowo aresztowanych i skazanych.

3. Drzwi w pokojach, o których mowa w ust. 1, wyposaża się w szybę z nietłukącego się szkła lub w zwykłą szybę zabezpieczoną obustronnie siatką stalową lub powłoką uniemożliwiającą jej rozbicie oraz w zasuwę otwieraną również z zewnątrz .

§ 12. 1. Pomieszczenie wyposaża się w instalację alarmową, sygnalizującą dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej o zagrożeniu życia i zdrowia osób przebywających w pomieszczeniu.

2. W skład instalacji, o której mowa w ust. 1, wchodzi punkty alarmowe umieszczone:

- 1) na ścianach korytarzy przy drzwiach do pokoju dla osób tymczasowo aresztowanych i skazanych;
- 2) w pokoju dyżurnego;
- 3) w magazynie do przechowywania rzeczy tymczasowo aresztowanych i skazanych oraz bielizny pościelowej;
- 4) w szatni dla funkcjonariuszy.

3. W skład instalacji, o której mowa w ust. 1, mogą wchodzić osobiste przenośne urządzenia alarmowe uruchamiane przez funkcjonariuszy pełniących służbę w pomieszczeniu.

³⁾Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 33, poz. 270, z 2004 r. Nr 109, poz. 1156, z 2008 r. Nr 201, poz. 1238 oraz z 2009 r. Nr 56, poz. 461.

§ 13. Pomieszczenie może być wyposażone w urządzenia monitorujące, działające w systemie całodobowym, oraz inne urządzenia techniczne zwiększające poziom bezpieczeństwa osób tymczasowo aresztowanych i skazanych.

§ 14. Wykaz wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. ⁴⁾

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie wykazu wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczani tymczasowo aresztowani i skazani, oraz warunków, którym pomieszczenia te muszą odpowiadać (Dz. U. Nr 8, poz. 80, z 2003 r. Nr 62, poz. 574, z 2005 r. Nr 4, poz. 27, z 2006 r. Nr 227, poz. 1663 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 110), które utraciło moc z dniem 1 września 2008 r. na podstawie art. 259 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.).

WYKAZ WYDZIELONYCH POMIESZCZEŃ PRZEZNACZONYCH DLA OSÓB ZATRZYMANYCH,

W KTÓRYCH MOGĄ BYĆ ODRĘBNIEM UMIESZCZENI TYMCZASOWO

ARESZTOWANI I SKAZANI

Lp.	Województwo	Nazwa jednostki i miejscowość	Uwagi
1	2	3	4
1	dolnośląskie	Komenda Powiatowa Policji w Lubinie	
		Komenda Powiatowa Policji w Zgorzelcu	
		Komenda Powiatowa Policji w Kamiennej Górze	
2	lubelskie	Oddział Żandarmerii Wojskowej w Lublinie	Izba Zatrzymań w Dęblinie
3	lubuskie	Oddział Żandarmerii Wojskowej w Żaganiu	Izba Zatrzymań w Żaganiu
4	mazowieckie	Komenda Miejska Policji w Płocku	tylko dla kobiet
5	warmińsko – mazurskie	Oddział Żandarmerii Wojskowej w Elblągu	Izba Zatrzymań w Orzyszu
6	wielkopolskie	Komisariat Policji Nowe Miasto w Poznaniu	tylko dla kobiet
		Komenda Miejska Policji w Koninie	
		Oddział Żandarmerii Wojskowej w Poznaniu	Izba Zatrzymań w Powidzu
7	zachodniopomorskie	Komenda Miejska Policji w Szczecinie	Izba Zatrzymań w Świdwinie
		Oddział Żandarmerii Wojskowej w Szczecinie	

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wykazu wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, oraz warunków, którym pomieszczenia te muszą odpowiadać zmierza do stworzenia precyzyjnych rozwiązań prawnych, które pozwolą na umieszczanie tymczasowo aresztowanych i skazanych w wydzielonych pomieszczeniach w sytuacji, w której ich konwojowanie z innej miejscowości, w związku z udziałem w czynności sądowej, łączyłoby się z nadmiernymi trudnościami lub kosztami.

Potrzeba wprowadzenia takich regulacji wynika przede wszystkim ze względów ekonomicznych i humanitarnych.

W dniu 2 września 2008 r. moc prawną utraciły przepisy art. 251-254 Kodeksu karnego wykonawczego, które regulowały kwestię umieszczania tymczasowo aresztowanych i skazanych w wydzielonych pomieszczeniach Policji, Straży Granicznej, aresztu garnizonowego lub pomieszczeniach dla osób zatrzymanych.

Tym samym moc obowiązującą utraciło rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie wykazu wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, oraz warunków, którym pomieszczenia te muszą odpowiadać (Dz. U. Nr 8, poz. 80, z późn. zm.).

W wyniku przeprowadzonych przez Komendę Główną Policji konsultacji z komendantami wojewódzkimi (Stołecznym) Policji, uzyskano informacje, z których wynika, że utworzenie wydzielonych pomieszczeń w jednostkach Policji uzależnione jest od faktycznych (potwierdzonych doświadczeniami z lat ubiegłych) potrzeb oraz możliwości sfinansowania tego przedsięwzięcia.

Możliwość utworzenia wydzielonych pomieszczeń Policji wskazały:

w Komendzie Wojewódzkiej Policji we Wrocławiu:

- Komenda Powiatowa Policji w Lubinie (woj. dolnośląskie),
- Komenda Powiatowa Policji w Zgorzelsku (woj. dolnośląskie),
- Komenda Powiatowa Policji w Kamiennej Górze (woj. dolnośląskie);

w Komendzie Wojewódzkiej Policji zs. w Radomiu

- Komenda Miejska Policji w Płocku (woj. mazowieckie);

w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Poznaniu

- Komisariat Policji Nowe Miasto w Poznaniu (woj. wielkopolskie),
- Komenda Miejska Policji w Koninie (woj. wielkopolskie);

w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Szczecinie

- Komenda Miejska Policji w Szczecinie (woj. zachodniopomorskie).

W pozostałych komendach wojewódzkich (Stołecznej) Policji, wykazano, że tworzenie wydzielonych pomieszczeń Policji na podległym służbowo terenie jest albo nieracjonalne, głównie ze względu na nasycenie i dostępność do jednostek penitencjarnych, co pozwala na możliwość bezkolizyjnego wykorzystania posiadanych sił i środków lub też jest niemożliwe z uwagi na nie spełnianie przez jednostki Policji warunków określonych w projekcie i brak pieniędzy na ich dostosowanie. Nakłady finansowe, jakie musiałyby zostać poniesione przy dostosowaniu wydzielonych pomieszczeń dla osób zatrzymanych spośród posiadanych pomieszczeń dla skazanych lub tymczasowo aresztowanych, byłyby nieadekwatne do występujących potrzeb. Ponadto z dokonanych ustaleń wynika, że zarówno wcześniej jak i obecnie w pomieszczeniach tych nie umieszczano osób pozbawionych wolności biorących udział w czynnościach sądowych.

Obecnie w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej funkcjonują dwadzieścia cztery wojskowe areszty dyscyplinarne z izbami zatrzymań oraz dwie samodzielne izby zatrzymań (Elbląg i Sochaczew).

W związku z dokonaniem w 2009 r. kompleksowych zmian w zakresie wojskowych przepisów dyscyplinarnych oraz nowelizacją ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353, z późn. zm.), opracowano nowe rozwiązania organizacyjno – kompetencyjne, w zakresie dotyczącym dyslokacji i infrastruktury obiektów służących dotychczas w resorcie Obrony Narodowej, m.in. do umieszczania tymczasowo aresztowanych i skazanych.

Nowe rozwiązania, dotyczące przekształcenia wojskowych aresztów dyscyplinarnych w izby zatrzymań, polegają zwłaszcza na likwidacji dotychczasowych izb zatrzymań, funkcjonujących jako wydzielone pomieszczenia w wojskowych aresztach dyscyplinarnych i samodzielnych izb zatrzymań. Wejdą one w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. Ponadto nowe regulacje prawne będą dotyczyły również zmian w strukturze jednostek Żandarmerii Wojskowej i spowodują, że izby zatrzymań wejdą w skład oddziałów Żandarmerii Wojskowej, natomiast placówki Żandarmerii Wojskowej zostaną wydzielone jako komórki ze struktury oddziału Żandarmerii Wojskowej, z siedzibami w dotychczasowych obiektach wojskowych.

Przekształceniu ulegną obecne wojskowe areszty dyscyplinarne i samodzielne izby zatrzymań oraz możliwe będzie utworzenie kilku izb zatrzymań w polskich kontyngentach wojskowych działających poza granicami państwa.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że utworzenie wydzielonych pomieszczeń w nowoutworzonych izbach zatrzymań, spełniających wymogi techniczne i lokalizacyjne określone w projektowanym rozporządzeniu jest możliwe i uzasadnione wyłącznie w:

- Dęblinie,
- Orzyszu,
- Powidzu,
- Świdwinie,
- Żaganiu.

W pozostałych izbach zatrzymań wykazano, że tworzenie wydzielonych pomieszczeń dla tymczasowo aresztowanych i skazanych nie ma uzasadnienia, ponieważ z dotychczasowej praktyki wynika, iż potrzeby w tym zakresie są niewielkie. W związku z powyższym nakłady finansowe, jakie musiałyby zostać poniesione przy dostosowaniu wydzielonych pomieszczeń w innych izbach zatrzymań, dla skazanych lub tymczasowo aresztowanych, byłyby nieracjonalne pod względem ekonomicznym.

Za wydzieleniem pomieszczeń dla tymczasowo aresztowanych i skazanych w wyżej wymienionych izbach zatrzymań przemawia również to, że we wskazanych oraz pobliskich garnizonach pełni służbę znaczna liczba żołnierzy, jak również to, że znajdują się one w miejscowościach, w których dogodny jest dojazd konwojów do sądów oraz prokuratur wojskowych.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Komendy Głównej Straży Granicznej, w okresie obowiązywania rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie wykazu wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani, oraz warunków, którym pomieszczenia te muszą odpowiadać (Dz. U. Nr 8, poz. 80, z późn. zm.), nie odnotowano przypadku umieszczenia w nich osób tymczasowo aresztowanych i skazanych. Jest to spowodowane dobrze rozbudowaną strukturą jednostek penitencjarnych (w tym 9 aresztów śledczych) na terenie województwa śląskiego. Ponadto, w przypadku przewożenia osób tymczasowo aresztowanych lub skazanych celem wykonywania czynności procesowych, osoby te są umieszczane, zgodnie z przepisami Kodeksu karnego wykonawczego, we właściwych aresztach śledczych.

W związku z powyższym w projekcie rozporządzenia nie znalazły się regulacje dotyczące Straży Granicznej.

W przeciwieństwie do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie wykazu wydzielonych pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczani tymczasowo aresztowani i skazani, oraz warunków, którym pomieszczenia te muszą odpowiadać (Dz. U. Nr 8, poz. 80, z późn. zm.), zrezygnowano z konieczności zapewnienia skazanym lub tymczasowo aresztowanym spacerniaka. Decyzja w przedmiotowym zakresie podyktowana jest tym, że przeważająca większość jednostek Policji nie posiada placu spacerowego wraz z niezbędnymi warunkami technicznymi, które powinien on spełniać, a ewentualna przebudowa istniejących spacerniaków i ich ewentualna rozbudowa, wiązać by się musiała ze znacznymi kosztami i niejednokrotnie przeprowadzeniem stosownej analizy prawnej gruntu (ustalenie prawnego właściciela gruntu i uzyskanie zgody na jego rozbudowę). Ponadto można przypuszczać, że skazani lub tymczasowo aresztowani niejednokrotnie biorący udział w konwoju i wielogodzinnych czynnościach sądowych nie będą korzystali z placu spacerowego.

Ponadto, wytyczonymi założeniami, wydzielone pomieszczenia mogą spełniać warunki porównywalne, a nie tożsame z tymi, które zapewnione są w aresztach śledczych i zakładach karnych. Dlatego też w obecnym projekcie rozporządzenia zrezygnowano z konieczności zapewnienia pokoju lekarskiego oraz pokoju widzeń. W policyjnych pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, w których mogą być utworzone wydzielone pomieszczenia dla skazanych lub tymczasowo aresztowanych, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie pomieszczeń w jednostkach organizacyjnych Policji przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia oraz regulaminu pobytu w tych pomieszczeniach (Dz. U. Nr 192, poz. 1187) brak jest pokoju lekarskiego oraz pokoju widzeń. W związku z powyższym, analogicznie nie mogą one zostać utworzone w ramach wydzielonych pomieszczeń.

Brak stosownych rozwiązań prawnych w omawianym zakresie spowoduje konieczność bezzwłocznego wzmocnienia etatowego Służby Więziennej. Wprowadzenie bowiem, jako zasady, całodobowego przyjmowania osób doprowadzanych do jednostek penitencjarnych, skutkowałoby koniecznością zmiany organizacji czasu pracy (praca w praktyce trzyzmianowa), w szczególności pionów tzw. administracyjnych (służba ewidencyjna, kwatermistrzowska, finansowa), które realizują czynności związane z przyjęciem osadzonych. Bez wzmocnienia etatowego tych służb nie jest możliwe prawidłowe wykonywanie ich ustawowych czynności. Ponadto przy przyjmowaniu osób doprowadzanych, zaangażowany jest także personel

medyczny, co skutkowałoby koniecznością całodobowych dyżurów lub zaangażowaniem pozawięziennej służby zdrowia, co doprowadziłoby w konsekwencji do wzrostu kosztów.

Proponowane rozwiązanie przyczyni się również do ekonomicznego wykorzystanie policyjnych sił i środków, poprzez organizację zbiorczych przewozów osób pozbawionych wolności zamiast organizowania odrębnych konwojów dla każdego osadzonego, a tym samym racjonalizowania kosztów doprowadzania, gdyż w przeciwnym razie należałoby dla każdego doprowadzanego organizować niezwłocznie odrębny konwój.

Przystawione argumenty uzasadniają przyjęcie proponowanego rozwiązania prawnego.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na:

- 1) osoby skazane i tymczasowo aresztowane,
- 2) funkcjonariuszy Policji, Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organów porządkowych, pełniących służbę w wydzielonych pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji społecznych.

Zakres projektowanych rozwiązań nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337), przy czym żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania wzięciem udziału w pracach nad projektem rozporządzenia.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Szacunkowy koszt wejścia w życie rozporządzenia wyniesie 90 tys. zł i zostanie sfinansowany z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, w ramach limitów wydatków budżetowych przyznanych właściwym komendantom wojewódzkim Policji, na terenie działania, których zostaną utworzone wydzielone pomieszczenia przeznaczone dla osób zatrzymanych, w których mogą być odrębnie umieszczeni tymczasowo aresztowani i skazani. W bieżącym roku środki w wysokości 90 tys. zł, związane z wejściem w życie rozporządzenia nie zostaną wydatkowane. Ponadto, wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ na rynek pracy.

Zakłada się, iż wejście w życie projektowanej regulacji w sposób bezpośredni nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionów.

Zakłada się, iż projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionów.